

O WARTOŚCI ROZUMU, SERCA I SUMIENIA

Któż to wie dlaczego w życiu zdarzają się przypadki, których geneza powstania i przebieg wydają się wymykać wszelkim zasadom tzw. zdrowego rozsądku? Dlaczego logika uporządkowanego postępowania, pod wpływem niekontrolowanych emocji zmienia się niespodziewanie w chaos? Czemu „moje” często liczy się bardziej, niż „nasze”?

Odpowiedzi na powyższe pytania byłoby prawdopodobnie tak dużo, jak dużo jest osób, które chciałyby zabrać na ten temat głos i każda z nich miałaby, ze swojego punktu widzenia, rację. Wszystko jest relatywne i zależy od przyjętego systemu wartości kierującego krokami ludzi. Moralność, uczciwość, wrażliwość, empatia, itp. mają wiele twarzy - są wartościami, których nabywa się w długim procesie ściślejszej lub luźniejszej koegzystencji z kulturowym i naturalnym środowiskiem. Czy można winić ludzi za to, że wyrosli w środowisku i atmosferze, które ukształtowały ich tak właśnie, a nie inaczej? Chyba nie. A może właśnie tak? Może można ich winić - choćby za to, że dysponując tak potężnymi instrumentami jak rozum, serce i sumienie, używają ich niezupełnie zgodnie z zamierzeniem Stwórcy? Nie są to łatwe pytania i nie ma na nie łatwych odpowiedzi. Zostawiam je więc pod rozważę czytelnika.

 Bolesław Łucki

Nadzwyczajny koncert Krzysztofa Jabłońskiego w Warszawie

Krzysztof Jabłoński i Sinfonia Varsovia, pod batutą Janusza Powolnego, wystąpili w środę, 10 maja podczas koncertu z okazji rocznicy Konstytucji 3 Maja i 190. rocznicy urodzin Chopina. W Studio Koncertowym im. W. Lutosławskiego w Warszawie zagrali „Suitę Staropolską” Andrzeja Panufnika, dwie kompozycje Fryderyka Chopina: Koncert fortepianowy f-moll i „Rondo a la Krakowiak”, a także IV Symfonię Roberta Schumanna. Solista koncertu - Krzysztof Jabłoński - urodził się we Wrocławiu w 1965 roku. Naukę gry na fortepianie rozpoczął w wieku 6 lat. Już jako dwunastolatek po raz pierwszy występował z orkiestrą. Trzy lata później zdobył V miejsce na konkursie „Premio Dino Ciani” w Mediolanie. Studia pianistyczne ukończył w Katowicach, w klasie Andrzeja Jasińskiego. W 1985 roku zdobył III nagrodę na Konkursie Chopinowskim w Warszawie. Zwycięził potem na konkursach w Palm Beach, włoskiej Monzy, Dublinie, Tel-Avivie, Nowym Jorku i Calgary. Koncertował w Europie, Ameryce Północnej, Izraelu i Japonii. Nagrał wiele płyt kompaktowych. Prowadzi działalność pedagogiczną i zasiada w jury konkursów pianistycznych. Dyrygent - Janusz Powolny - jest o rok starszy od Krzysztofa Jabłońskiego. Kształcił się w Bernie i Warszawie. Studia dyrygenckie ukończył w warszawskiej Akademii Muzycznej, w klasie Ryszarda Dudka. Studia uzupełniał w Monachium, Wiedniu, salzburskim Mozarteum i paryskiej Ecole Normale de Musique. Uczestniczył w wielu kursach mistrzowskich. W 1994 roku został finalistą konkursu dyrygenckiego im. Ansermeta w Genewie, rok później - laureatem konkursu w Paryżu. Pracował

jako dyrygent Filharmonii Łódzkiej oraz Opolskiej. Współpracował z wieloma zespołami polskimi - m.in. Sinfonią Varsovią i Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia - a także orkiestrami zagranicznymi, m.in. w Europie, Kanadzie, Korei, Egipcie i Tunezji. Brał udział w prestiżowych festiwalach, a także w pracach jury międzynarodowych konkursów. Środowy koncert otworzył burmistrz gminy Warszawa-Wilanów. Udział wzięli także przedstawiciele władz Warszawy i ministerstwa kultury.

Arturo Sandoval wystąpi w Winnipegu

Arturo Sandoval, 51-letni kubański wirtuoz jazzowy, trębacz, pianista i kompozytor zaprezentuje swoje umiejętności w *Centennial Concert Hall* w Winnipegu. Koncert odbędzie

się 27 maja o godz. 20.00. W pierwszej części Sandoval zagra skomponowany przez siebie „Koncert na trąbkę” z towarzyszeniem Orkiestry Symfonicznej Winnipegu, a w drugiej, wraz ze swoją orkiestrą, zabawią widownię gorącym rytmem *latin*

ODMIANA NAZWISK ANGIELSKICH I FRANCUSKICH

NOWY SŁOWNIK ORTOGRAFICZNY PWN z 1998 r. podaje następujące przykłady odmiany nazwisk angielskich i francuskich:

Auber, Auber'a, z Auberem, o Auberze;
Bush, Bush'a, z Bushem, o Bushu;
Mitterand, Mitterand'a, z Mitterandem, o Mitterandzie;
Anouilh, Anouilh'a, z Anouilhem, o Anouilhu;
Disney, Disney'a, z Disneym, o Disneyu;
Larousse, Larousse'a, z Larousse'owi, z Larousse'em;
Montaigne, Montaigne'a, z Montaigne'owi, z Montaigne'em;
Malebranche, Malebranche'a, z Malebranche'owi, z Malebranche'em;
Donne, Donne'a, z Donne'owi, z Donne'em;
Moore, Moore'a, z Moore'owi, z Moore'em;
Wallace, Wallace'a, z Wallace'owi, z Wallace'em.
Descartes, Descartes'a, z Descartes'owi, z Descartes'em;
Combes, Combes'a, z Combes'owi, z Combes'em;
Grant, z Grantem, o Grancie;
Joyce, z Joyce'em, o Joysie;
Barthes, z Barthes'em, o Barcie;
Ingres, z Ingres'em, o Ingrze;
Mauriac, z Mauriakiem, o Mauriacu;
Proust, z Proustem, o Prouście;
Remarque, z Remarkiem, o Remarque'iu;
Robespierre, z Robespierre'em, o Robespierze;
Ronsard, z Ronsardem, o Ronsardzie;
Descartes - o Descarcie, Manet - o Manecie;
Combes - o Combie albo o Combes'ie;
Zola, Zoli, Zolę, Zol'a;
O'Hara, O'Harze, O'Hare, O'Hara;
Gambetta, Gambetcie, Gambette, Gambetta;
Mitterandowie, Mitterandach (państwo Mitterand, o państwu Mitterand);
Lumière'owie, Lumière'ach, (bracia Lumière, o braciach Lumière);
Debré, Debrę, Debrém;
Merimée, Meriméego, Meriméem;
Montesquieu, Montesquieugo, Montesquieum;
Marais, Marais'go, o Marais'm;
Rabelais, Rabelais'go, o Rabelais'm;
Beaumarchais, Beaumarchais'go, o Beaumarchais'm.
O'Kelly, O'Kelly'ego, O'Kelly'emu, z O'Kellym, o O'Kellym;
Murphy, Murphy'ego, Murphy'emu, z Murphy'm, o Murphy'm;
Lully, Lully'ego, Lully'emu, z Lully'm, o Lully'm;
Valéry, Valéry'ego, Valéry'emu, z Valéry'm, o Valéry'm;
Christie, Christiego, Christiemu, z Christiem, o Christiem;
Muskie, Muskiego, Muskiemu, z Muskiem, o Muskiem;

salsa. Arturo osiedlił się w USA w 1990 r. Koncertował i nagrywał z Dizzy Gillespim, jest profesorem muzyki na Florydzie i jest znany z nadzwyczajnej techniki gry i zdumiewającej skali i efektów jakie potrafi wydobyć z trąbki.

Myśli z pogranicza SNU i POEZJI

Dla M.

GŁOS

Wiodę samotnicze życie
Przeplatane wizytami u szczęśliwych ludzi
Wypełnione cieniami martwych uśmiechów
I zdarzeń zapychających pustkę w miejscu
Gdzie przepadła przyszłość

Skrzydła papierowych aniołów szumią z góry
Ale żaden nie zatrzyma się żeby mi wygarnąć
Może jeszcze za wcześniej, albo im nieskoro
Tu do mnie, na dół. Nie przetrwałyby zresztą długo
Na mojej głodnej tęsknocie do światła

Zza węgla czasem wysunie się bezbarwna twarz
Spojrzy na mnie dziwnie i cofnie się
W oczekiwaniu na lepszy moment

Tylko *głos* mam dla siebie i jemu się zwierzam - jak ma czas
Jak nie ma, to układam sobie co powiem mu jutro
Może jeszcze będzie o mnie wtedy pamiętał

(eu-be)

DWUNASTU POLSKICH PIANISTÓW WEŹMIĘ UDZIAŁ W KONKURSIE CHOPINOWSKIM

Dwunastu polskich pianistów weźmie udział w październikowych przesłuchaniach XIV Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie - poinformował Albert Grudziński, dyrektor konkursu. 5 Polaków - Piotra Machnika, Joannę Marcinkowską, Małgorzatę Sajnę, Radosława Sobczaka i Daniela Wnukowskiego - zakwalifikowano już w lutym, w ramach eliminacji ogólnopolskich. Pozostałych siedmiu pianistów z Polski wyłoniono na podstawie zgłoszeń. Imienna lista zostanie przedstawiona na konferencji prasowej w połowie maja. Komisja kwalifikacyjna, obradująca na przełomie kwietnia i maja, rozpatrzyła 240 zgłoszeń z całego świata. Do konkursu, jak powiedziała dyrektor biura konkursowego Barbara Niewiarowska, zakwalifikowano łącznie 98 kandydatów. Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina jest jednym z najstarszych konkursów muzycznych na świecie, o wielkim prestiżu i światowym rozgłosie. Jest

jednym z niewielu konkursów monograficznych, poświęconych wykonawstwu muzyki jednego kompozytora. Inicjatorem konkursu był prof. Jerzy Żurawlew (1887-1980), pianista, pedagog i kompozytor. Pierwszy konkurs odbył się w styczniu 1927 roku w Filharmonii Warszawskiej. Tutaj też co pięć lat - zgodnie z założeniem inicjatorów - odbywały się następne konkursy (z przerwą w 1942 roku z powodu wojny). Konkurs Chopinowski stawia najwyższe wymagania jego uczestnikom. Zwycięstwo lub otrzymanie jednej z pierwszych nagród staje się początkiem wielkiej kariery pianistycznej. W Konkursach Chopinowskich nagrody zdobywały takie sławy, jak m.in. Witold Małcużyński, Jan Ekier, Władimir Aszkenazy, Fu T'Sung, Maurizio Pollini, Martha Argerich, Piotr Paleczny, Krystian Zimerman i Dang Thai Son. Tegoroczny XIV Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina odbędzie się w Warszawie w dniach 4-22 października.